

Проект
вноситься народним депутатом України
Матківським Б. М.
(посв. № 319)

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про історичні транспортні засоби
(Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № __, ст. ____)

Цей Закон визначає порядок експлуатації історичних транспортних засобів, надання транспортному засобу статусу історичного, права та обов'язки власників та користувачів історичного транспортного засобу.

Розділ 1. Основні засади

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі наведені терміни вживаються в такому значенні:

історичні транспортні засоби – транспортний засіб, що був вироблений 30 років тому чи раніше, модель якого не виробляється щонайменше 20 років є оригінальним та придатний до експлуатації.

свідоцтво про історичність транспортного засобу – документ, що видається уповноваженим органом та підтверджує статус історичності транспортного засобу.

уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів – організація визначена Кабінетом міністрів України, яка визначає транспортний засіб історичним, видає свідоцтво про визнання транспортного засобу історичним та відповідає критеріями встановленим даним законом.

експерт з історичного транспортного засобу – особа, призначена наказом керівника уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів, що має достатньо знань та експертного досвіду в галузі історичних транспортних засобів, яка оцінює та встановлює, чи транспортний засіб може бути визнаним історичним транспортним засобом.

Всі інші терміни, що використовуються в цьому Законі, слід розуміти відповідно визначенням Закону України "Про транспорт" (232/94-ВР), «Про автомобільний транспорт» (2344-III) "Про дорожній рух" (3353-12).

Стаття 2. Законодавство про історичний транспорт

1. Законодавство про історичні транспортні засоби складається із цього Закону, законів України "Про транспорт" (232/94-ВР), «Про автомобільний транспорт» (2344-III) "Про дорожній рух" (3353-12), чинних міжнародних договорів та інших нормативно-правових актів.

2. Якщо чинним міжнародним договором України, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлено правила інші, ніж ті, які передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

1. Цей Закон регулює відносини між власником історичного транспортного засобу у процесі надання статусу історичності із уповноваженим органом, відносини у процесі експлуатації власниками історичного транспортного засобу із органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, встановлює особливі правила ввезення на митну територію України та вивезення з митної території України історичного транспортного засобу.

РОЗДІЛ 2. Система органів регулювання та контролю у сфері історичних транспортних засобів, законодавчі основи її реалізації.

Стаття 4. Система державних органів регулювання та контролю у сфері історичного транспорту

1. Верховна Рада України визначає основні напрями державної політики у сфері історичного транспорту, законодавчі основи її реалізації.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту, забезпечує:

формування та реалізацію державної політики у сфері історичного транспорту;

затверджує правила експлуатації історичного транспортного засобу;

здійснює державну реєстрацію історичного транспортного засобу;

веде реєстр історичних транспортних засобів спільно із Уповноваженим органом у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів ;

затверджує зразок свідоцтва про історичний транспортний засіб;

здійснює інші повноваження у сфері регулювання та контролю історичного транспорту.

Стаття 5. Уповноважений орган сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів

1. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів видає свідоцтво про визнання транспортного засобу історичним.

2. Функції Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів виконують організації, які відповідають вимогам встановленими даним Законом.

3. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів може бути визнана організація, яка:

- здійснює діяльність із збереження, примноження та розвитку історичних транспортних засобів більше як 20 років з моменту реєстрації ;

- є учасником МФІТЗ – (FIVA, французькою. Federation internationale des vehicules anciens) міжнародна федерація історичних транспортних засобів, яка представляє інтереси власників історичних транспортних засобів або Міжнародної автомобільної федерації (фр. Fédération Internationale de l'Automobile скорочено — FIA;

- у складі керівних органів відсутні особи, які займають посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

4. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів, забезпечує:

- видачу свідоцтва про історичний транспорт засіб, на підставі висновку експерта;

- скасовує свідоцтва про історичний транспорт засіб у випадках встановлених даним Законом;

- здійснює внесення відомостей у реєстр історичних транспортних засобів;

- здійснює інші повноваження у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів.

РОЗДІЛ 3. Визнання транспортного засобу історичним

Стаття 6. Свідоцтво про історичність транспортного засобу

1. Свідоцтво про історичність транспортного засобу – документ, що видається уповноваженим органом та підтверджує статус історичності транспортного засобу.

2. Свідоцтво про історичність транспортного засобу видається протягом 10 робочих днів з моменту подання заяви про визнання транспортного засобу історичним.

3. Свідоцтво про історичність транспортного засобу є підставою для його державної реєстрації, як історичного та внесення відомостей до реєстру.

4. Внесення відомостей до реєстру історичних автомобілів здійснюється одночасно із видачою свідоцтва про історичність.

5. За видачу свідоцтва сплачується збір у розмірі однієї мінімальної заробітної плати, який спрямовується на забезпечення діяльності із оцінки історичності транспортного засобу та видачі свідоцтва.

6. Відмова від видачі свідоцтва, несвоєчасна видача свідоцтва можуть бути оскаржені до суду».

Стаття 7. Класифікація автомобіля

1. Історичні транспортні засоби поділяються:

а) оригінальний - транспортний засіб, якого всі складові частини та технічні вузли ніколи не замінювалися іншими від моменту виробництва транспортного засобу дотепер (протягом всього періоду експлуатації). Оригінальний транспортний засіб, його складові частини, технічні вузли, тощо можуть бути у незначному вживаному стані;

б) автентичний - транспортний засіб, що експлуатується, але ніколи не реставрувався, всі складові деталі та технічні вузли якого є оригінальними. Складові частини, деталі та (чи) технічні вузли автентичного транспортного засобу можуть бути замінені іншими складовими частинами, деталями та (чи) технічними вузлами того ж самого періоду та тих самих технічних параметрів. Допускається ремонт панелей кузова, лакофарбового покриття та оббивки;

в) відновлений - зібраний зі складових частин одного чи декількох транспортних засобів чи їх технічних вузлів транспортний засіб тієї самої моделі, що найбільш відповідає оригінальній конструкції та специфікації виробника. Складові частини чи технічні вузли транспортного засобу можуть бути вироблені заново під час процесу відтворення або пізніше. Внутрішнє та зовнішнє оздоблення транспортного засобу повинно якнайліпше відповідати періоду виробництва транспортного засобу;

г) перебудований - вид транспортного засобу, в якому встановлені частини з одного або кількох транспортних засобів тієї ж моделі або типу, які найбільшою мірою відповідають специфікації виробника. Оригінальні частини виробника можуть бути замінені іншими відповідно до специфікації виробника. Інтер'єр та екстер'єр повинні найбільшою мірою відповідати оригінальній специфікації виробника.

2. Класифікація транспортних засобів за часом виготовлення:

а) клас А клас ("ветеран") - транспортні засоби, виготовлені у період до 31 грудня 1918 року;

в) клас В ("вінтаж") - транспортні засоби, виготовлені у період з 1 січня 1919 р. до 31 грудня 1930 року;

г) клас С ("поствінтаж") - транспортні засоби, виготовлені у період з 1 січня 1931 р. до 31 грудня 1945 року;

д) клас D ("повоєнні") - транспортні засоби, виготовлені у період з 1 січня 1946 року по 31 грудня 1960 року;

е) клас Е ("шестидесятники") - транспортні засоби, виготовлені у період з 1 січня 1961 р. до 31 грудня 1970 року;

є) клас F ("семидесятники") - транспортні засоби, виготовлені з 1 січня 1977 року».

Стаття 8. Порядок надання висновку про історичність транспортного засобу

1. Власник транспортного засобу чи уповноважена ним особа повинен

подати заяву до Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів про визнання історичним транспортним засобом та наступні документи:

1.1. документ про право власності на транспортний засіб;

1.2. 5 (п'ять) кольорових світлин (10 см x 15 см) автомобіля (з обох сторін, передньої частини, задньої частини та передньої частини салону зі сторони пасажира); у світлинах має бути зображення чистий транспортний засіб, якій можна легко ідентифікувати, зображення автомобілю на світлині повинно займати не менше 3/4 об'єму світлини;

1.3. 4 (чотири) кольорові світлини (10 см x 15 см) мотоцикла, мопеда (з обох сторін, передньої частини, задньої частини); у світлинах має бути зображення чистий транспортний засіб, якій можна легко ідентифікувати, зображення автомобілю на світлині повинно займати не менше 3/4 об'єму світлини;

1.4. довіреність чи інший відповідний документ, якщо заяву подає не власник транспортного засобу;

1.5. інші документи на підтвердження унікальності транспортного засобу (лише у випадку потреби доведення унікальності транспортного засобу).

2. Власник транспортного засобу чи уповноважена ним особа повинний доставити транспортний засіб до Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів або за окремою платою власника транспортного засобу чи уповноваженої ним особи експерти транспортного засобу можуть прибути у місце знаходження транспортного засобу.

3. Експерт транспортного засобу проводить оцінювання транспортного засобу лише за умови наявності транспортного засобу та документів зазначених в пунктах 1.1–1.5 протягом 5 робочих днів.

4. Експерт транспортного засобу проводить оцінку транспортного засобу на предмет історичності та надає висновок із зазначенням класифікації історичності транспортного засобу відповідно до ст. 191 даного Закону.

5. Надання негативного висновку, відмова від надання висновку, несвоєчасне надання висновку можуть бути оскаржені до суду».

РОЗДІЛ 4. Правовий статус історичного транспортного засобу

Стаття 9. Право власності на історичний транспортний засіб

1. Право власності на транспортний засіб, як історичний виникає з моменту внесення відомостей до реєстру.

2. Порядок державної реєстрації історичного транспортного засобу визначається Центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту.

3. Власник або користувач історичного транспортного засобу звільняється від сплати акцизного податку, податку на додану вартість, податку на власність. Особливості оподаткування історичного транспортного засобу встановлюється у Податковому кодексі України.

4. У випадку купівлі історичного транспортного засобу за межами митної території України та його імпорт на територію України, власники транспортного засобу звільняється від будь-яких митних зборів.

5. Пільги щодо сплати податків та митних зборів виникають у власників або користувачів з моменту видачі свідоцтва про історичність транспортного засобу.

6. Власники або користувачі історичного транспортного засобу зобов'язані у випадку зміни складових частин чи технічних вузлів транспортного засобу звернутися до Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів для оцінки транспортного засобу на відповідність історичних вимог».

7. У випадку зміни складових частин чи технічних вузлів транспортного засобу внаслідок чого він втрачає свою історичність, що підтверджено висновком експерта з історичного транспортного засобу, власник або користувач зобов'язаний сплатити усі податкові та митні платежі від яких його було звільнено.

Стаття 10. Права та обов'язки власників, користувачів історичного транспортного засобу

1. Власники або користувачі історичного транспортного засобу мають право використання транспортного засобу відповідно до вимог даного Закону та вимог інших законодавчих актів.

2. Власники або користувачі історичного транспортного засобу мають права та обов'язки учасника дорожнього руху.

3. Власники або користувачі історичного транспортного засобу зобов'язані у випадку зміни складових частин чи технічних вузлів транспортного засобу звернутися до Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів для оцінки транспортного засобу на відповідність історичних вимог.

4. Власники або користувачі історичного транспортного засобу зобов'язані укласти договір обов'язкової цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

Стаття 11. Відповідальність власників, користувачів історичного транспортного засобу

1. Юридичні та фізичні особи, винні в порушенні вимог чинного законодавства несуть відповідальність згідно з законодавством України.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

А) Частину першу статті 32 Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 34, ст. 435; 2006 р., № 8, ст. 93; 2013 р., № 31, ст. 360) доповнити абзацом другим наступного змісту: «Дія статей 1 і 2 цього Закону не поширюється на історичні транспортні засоби, які ввозяться на митну територію України»;

Б) Преамбулу Закону України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273 із наступними змінами) викласти у наступній редакції:

«Цей Закон регулює відносини, пов'язані з вивезенням, ввезенням та поверненням культурних цінностей, і спрямований на охорону національної культурної спадщини та розвиток міжнародного співробітництва України у сфері культури.

Дія цього Закону не поширюється на сучасні сувенірні вироби, предмети культурного призначення серійного та масового виробництва, історичні транспортні засоби».

В) У законі України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273 із наступними змінами):

1) Частину першу статті 1 доповнити такими словами:

«історичні транспортні засоби – транспортний засіб, що був вироблений 30 років тому чи раніше, модель якого не виробляється щонайменше 20 років є оригінальним та придатний до експлуатації.

свідоцтво про історичність транспортного засобу – документ, що видається уповноваженим органом та підтверджує статус історичності транспортного засобу.

уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів – організація визначена Кабінетом міністрів України, яка визначає транспортний засіб історичним, видає свідоцтво про визнання транспортного засобу історичним та відповідає критеріями встановленим даним законом.

експерт з історичного транспортного засобу – особа, призначена наказом керівника уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів, що має достатньо знань та експертного досвіду в галузі історичних транспортних засобів, яка оцінює та встановлює, чи транспортний засіб може бути визнаним історичним транспортним засобом».

2) Частину третю статті 6 доповнити такими словами:

«формування та реалізацію державної політики у сфері історичного транспорту;

затверджує правила експлуатації історичного транспортного засобу;

здійснює державну реєстрацію історичного транспортного засобу;

введе реєстр історичних транспортних засобів спільно із Уповноваженим органом у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів ;

затверджує зразок свідоцтва про історичний транспортний засіб».

3) Доповнити Закон статтею 7¹ наступного змісту:

«Стаття 7¹. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів

1. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів видає свідоцтво про визнання транспортного засобу історичним.

2. Функції Уповноваженого органу у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів виконують організації, які відповідають вимогам встановленими даним Законом.

3. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів може бути визнана організація, яка:

- здійснює діяльність із збереження, примноження та розвитку історичних транспортних засобів більше як 20 років з моменту реєстрації ;

- є учасником МФІТЗ – (FIVA, французькою. Federation internationale des vehicules anciens) міжнародна федерація історичних транспортних засобів, яка представляє інтереси власників історичних транспортних засобів або Міжнародної автомобільної федерації (фр. Fédération Internationale de l'Automobile скорочено — FIA;

- у складі керівних органів відсутні особи, які займають посади в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

4. Уповноважений орган у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів, забезпечує:

видачу свідоцтва про історичний транспорт засіб, на підставі висновку експерта;

скасовує свідоцтва про історичний транспорт засіб у випадках встановлених даним Законом;

здійснює внесення відомостей у реєстр історичних транспортних засобів;

здійснює інші повноваження у сфері регулювання та контролю історичних транспортних засобів».

Г) Закон України «Про дорожній рух» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 31, ст. 338 із наступними змінами) доповнити статтею 35¹ наступного змісту: «Об'єкти, щодо яких не провадиться перевірка придатності до експлуатації

Не підлягають обов'язковій перевірці придатності до експлуатації історичні транспортні засоби – транспортний засіб, що був вироблений 30 років тому чи раніше, модель якого не виробляється щонайменше 20 років є оригінальним та придатний до експлуатації».

3. Кабінету Міністрів України у місячний строк розробити та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо внесення до законодавчих актів змін, що впливають з цього Закону.

Голова Верховної Ради України

А. ПАРУБІЙ